

**Утре е Тодоровден,
почитаме св. Теодор
Тирон**

стр. 8

**България чества 144
години свобода**

стр. 2

Ново ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Братство

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА VI • БРОЙ 125 • 11 март 2022 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

**Тържествена сесия на
Националния съвет в
Босилеград**

стр. 4

България чества 144 години свобода

В чест на Националния празник – 3 март и 144 години от Освобождението на България, из цялата страна имаше организирани празнични събития.

На 3 март през 1878 г. е подписан Санстефанският мирен договор между Русия и Османската империя и така се слага край на Руско-турската война от 1877-1878 г. Датата 3 март поставя начало на третата българска държава. България се учредява като автономна, но васална държава с граници, които обхващат с малки изключения почти всички земи в европейската част на Турция, населени с българи. Общата ѝ площ възлиза на повече от 170 хил. кв. км.

Началото на честванията на 3 март постави церемонията в София. Президентът Румен Радев и вицепрезидентът Илияна Йотова участваха в ритуала по издигане на националното знаме на България пред паметника на Незнайния воин, където отдадоха почит на загина-

лите за свободата на България.

Министър-председателят Кирил Петков, председателят на Народното събрание Никола Минчев и депутати участваха в честванията на връх Шипка.

По-рано премиерът Кирил Петков направи заявление по случай Трети март и отбелязването на 144 години от Освобождението на България. „Свободата не идва даром. Тя идва с кръвта на априлци, с безстрашието на опълченци, с вярата на батачани, със саможертвата на хилядите загинали воини - руснаци, украинци, литовци, белоруси, финландци, поляци, румънци. На този ден можем само да кажем: Благодарим!“, заяви премиерът.

Пред храм-паметника „Св. Александър Невски“ беше организирано традиционно шествие в тъпани и гайди по случай националния празник на България.

С.Дж.

Европейски цифров COVID сертификат за преболедали коронавируса

От Здравното министерство на Р България съобщиха, че всички преболедали коронавируса, доказано с бърз антигенен тест, изследвани на или след 1 октомври 2021 г., вече могат да изтеглят своя Европейски цифров COVID сертификат.

На 22 февруари т.г. Европейската комисия прие делегиран акт, който позволява издаването на сертификати за преболеждане въз основа на положителен резултат от бърз антигенен тест. Валидността на европейските цифрови COVID сертификати за преболеждане е от 11-тия до 180-тия ден от датата на първия положителен резултат от PCR изследване или бърз антигенен тест за COVID-19. Тези сертификати могат да се използват при пътуване в ЕС.

За целите на националния здравен контрол сертификатът за преболеждане

може да се използва на територията на България от 11-ия до 365-ия ден от датата на първия положителен резултат от PCR изследване или бърз антигенен тест за COVID-19.

Допреди приемането на делегирания акт документът за преболеждане на COVID-19, доказано с бърз антигенен тест, се използваше единствено на територията на отделни държави, с решение на националните здравни власти. Засега 35 държави извън ЕС (сред които е и Сърбия) са се присъединили към системата за цифров COVID сертификат на ЕС въз основа на решения на ЕС за еквивалентност. Това означава, че сертификатите, издадени в Сърбия, се приемат в ЕС при същите условия като цифровия COVID сертификат на ЕС.

С.Дж.

Националният съвет и Община Босилеград подариха мартеници на малчуганите

По повод традиционния български празник Баба Марта, кметът Владимир Захариев и председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков и тази година на 1-ви март подариха мартеници на всички ученици от първи до четвърти клас в Основното училище „Георги Димитров“ и на малчуганите в Детската градина „Детска радост“ в Босилеград.

По традиция в централното училище в града и във всички подведомствени училища в селата учениците и учителите изработваха мартеници, които си

подаряваха помежду си и подреждаха изложби от уникалните изображения, посветени на празника на Баба Марта и на символа на пролетта - мартеницата, която носи пожелание за здраве и плодородие в началото на новия цикъл в природата.

Националният съвет на българското малцинство в Сърбия подари мартеници и на всички ученици от началните класове в ОУ „Христо Ботев“ в Цариброд, както и на връстниците им в основните училища в селата Звонци, Божица и Клисурса.

П.Л.Р.

Босилеградската Гимназия ще реализира проект „Грижа за децата - здраво бъдеще“

Директорът на Босилеградската Гимназия Владимир Григоров и генералният консул на Република България в Ниш Димитър Цанев в Генералното консулство в Ниш подписаха договор за финансиране на проекта „Грижа за децата - здраво бъдеще“, който се финансира по програмата „Българска помощ за развитие“. Стойността на проекта е 48 160 лева и включва цялостна реконструкция на водопроводната и канализационната мрежи, както и на санитарните възели в обекта на гимназията.

Директорът на училището Владимир Григоров уточни, че най-напред ще бъде обявена обществена поръчка за избор на изпълнител на работите, които е планирано да се реализират по време на лятната ваканция.

Босилеградската гимназия през 2020 г. също спечели и реализира проект

по програмата „Българска помощ за развитие“, който включваше подмяна на старата дървена дограма с нова енергийно-ефективна PVC алуминиева дограма. Стойността на този проект възлизаше на 53 028 евро.

На сайта на Генералното консулство в Ниш е обявено, че на 01.03.2022 г. генералният консул Цанев е подписал общо четири споразумения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за изпълнението на проекти през 2022 г. Общата стойност на проектите възлиза на 119 471 лева, като те ще се реализират на територията на консулския окръг. Бенефициенти по тях са граждански организации от Босилеград, Пирот и Звонци, а през март предстои подписването на още две споразумения, които ще се изпълняват от образователни институции в Цариброд и Пирот.

П.Л.Р.

Войната в Украйна

В ранните часове на 24 февруари руският президент Владимир Путин обяви началото на "специална военна операция" в Украйна и започна ракетни удари в цялата страна - от Одеса на Юг през столицата Киев до Харков на север. Същия ден президентът на Украйна Володимир Зеленски обяви военно положение. Въздушното пространство на страната бе затворено за граждански полети. Властите призоваха украинците да не излизат от домовете си, да не отиват на работа и да запазят спокойствие, но също и да си приготвят чанти с документи и най-необходимото, ако се наложи незабавна евакуация.

И третият кръг на преговори между двете страни завърши без конкретни резултати. Войната продължава. Бежанците от Украйна за двете седмици вече достигат 2 млн. души.

Междувременно вниманието се насочва все повече върху икономическите последици за света от тази война.

На историческо заседание на ООН на Общото събрание на организацията на 2 март 141 членки осъдиха в резолюция нападението срещу Украйна, 35 се въздържаха. Само Беларус, Северна Корея, Еритрея и Сирия подкрепиха Москва.

С.Дж.

На ГКПП „Градина“

Иззет около килограм и половина сребърен накит

На Гранично-пропускателния пункт „Градина“ митничарите в сътрудничество с крайграничната полиция тези дни иззеха около килограм и половина недеklarиран сребърен накит. В автомобил макра „Ауди“ с германски регистрационни номера били четирима пътници, които от Истанбул се запътили към Босна и Херцеговина.

След като усетили, че пътниците не говорят истината, когато казали, че със себе си носят само личен багаж, митничарите извършили подробна проверка и намерили накита при три пътници. При една 58-годишна жена намерени повече от 900 грама, докато при две, които били по-малки от нея, още около половин килограм, се напомня в съобщението на Управлението на митницата

на Сърбия и се добавя, че по-възрастната жена след малко се самообявила за собственичка на цялото количество на сребърния накит. Срещу нея е заведено дело за нарушение.

От Управлението на митницата на Сърбия за пореден път отправиха апел към преминаващите граничния пункт, че имат задължение да декларират съвкупното количество стока, която пренасят през границата, без оглед на това дали намерението им е само да преминат през Сърбия и да го занесат в друга страна, в противен случай съзнателно поемат риска стоката им да бъде иззета за определено време или трайно.

Б. Димитров

Мартеница дълга 43 432,76 метра

По повод първи март – Баба Марта, освен традиционното подаряване на мартенички с хубави пожелания, в българския град Добрич се събраха доброволците на Българския младежки Червен кръст с ученици, родители, възрастни хора и изработиха най-дъл-

гата мартеница, с обща дължина 43 432,76 метра. Те ще кандидатстват за книгата на рекордите на Гинес. Мартеницата ще бъде предложена на търг, а средствата ще се използват за помощ на нуждаещите се.

С. Дж.

Кръводарителска акция в Цариброд

Кръв дариха 36-има царибродчани

Първата за тази година акция за доброволно кръводаряване се проведе преди 10-ина дни „в старото място“ – градската галерия в Цариброд. Отзоваха се 36-има хуманни граждани.

Акцията бе организирана от общинската червенокръстка организация и Института за кръвопреливане от Ниш.

Секретарят на организацията на ЧК Весна Тодорова пред медиите сподели удовлетворението си от броя на гражданите, които дариха кръв и им благодари.

Следващата кръводарителска акция в Цариброд ще се проведе в края на април.

Б. Димитров

Планинари от Драгалевци подариха мартеници на босилеградското ОУ

По повод Баба Марта планинарското сдружение „Планински орли“ от Драгалевци - София посредством босилеградското планинарско дружество „Младост“ осигури мартеници и материал за изработка на мартеници на учениците от ОУ „Георги Димитров“ в Босилеград.

От името на колегите си от сдружението „Планински орли“ дарението връчи зам.-председателят на планинарското дружество „Младост“ Ненад Александров.

П.Л.Р.

По повод празника на жената

„Царибродски оркестър“ изнесе концерт с хуманитарна цел

В началото на седмицата, а по повод Деня на жената в салона на местния Център за култура концерт изнесе „Царибродски оркестър“. Репертоарът бе в съответствие с празничната атмосфера, а като гости се проявиха младият саксофонист Александър Младенов и вокалните солисти Катарина Арсова и Хелена Стоянова.

Официалното название на проявата

бе „На своя град с любов“. Имаше хуманитарен характер, предвид, че съвкупният приход бе предназначен за лечението на тригодишния царибродчанин Константин Митров, който страда от церебрален паралич.

Поради спазването на предпазните епидемиологични мерки броят на посетителите бе ограничен.

Б. Димитров

В царибродското КХД

Нови 55-има членове

Културно-художественото дружество „Цариброд“ неотдавна включи 55-има нови членове, заяви пред местния портал ФАР художественият ръководител на дружеството Далибор Глигоров. Изтъкна, че вече са проведени репетиции с новите и най-млади членове и добави, че занапред с тях ще се провеждат по четири репетиции седмично, а ще се активират и старите членове.

Дружеството „набира скорост“ в рабо-

тата си след две пасивни години заради пандемията от коронавируса.

Тази година дружеството ще отбележи 75 години съществуване и работа. Запланувани са участия в няколко мероприятия, а едно от тях ще е и традиционният международен фестивал на фолклорни и музикални групи „Нишавски хоровод“.

Б. Димитров

В Босилеград и в Пчински окръг значително намалява броят на заразените с коронавирус

В Босилеградска община и в Пчински окръг се забелязва значително намаляване на разпространението на коронавируса. През последните две седмици в Босилеградска община е имало по един до три случая на ден, а в някои дни и не са регистрирани заразени с covid 19.

Вранският епидемиолог д-р Сладжан Станкович заяви по РТВ Враня следното: „Вече нямаме голям брой заразени, както беше през януари и февруари. Епидемиологичната обстановка се успокоява, интензивността на коронавируса е ниска. Процентът на новозаразените

е между 10 до 20%, но все по-малко са пациентите, които са хоспитализирани в Ковид болницата на Здравния център във Враня, като през последните дни броят на хоспитализираните е под 20“, каза той.

И министърът на здравеопазването Златибор Лончар съобщи, че епидемиологичната обстановка в страната е по-благоприятна и че е време здравната система да се погрижи за пациенти, които не са заразени с коронавирус.

П.Л.Р.

По повод 3 март - Деня на НС на българското малцинство в Сърбия и Националния празник на Р България

Тържествена сесия на Националния съвет в Босилеград

По повод 3 март - Деня на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия и Ден на освобождението на България от османското иго, на 2-и март в Босилеград се проведе тържествена сесия на НС. Освен членовете на Националния съвет на тържеството присъстваха и представители на институции и организации на българското национално малцинство в областта на културата, образованието и информирането от Босилеград, Цариброд и с. Звонци и представители на други ведомства и организации от Босилеградска община.

Присъстващите в заседателната зала на Общинската администрация в Босилеград най-напред приветства председателят на НС Стефан Стойков, който изтъкна, че на 3 март 1878 г. е подписан Санстефанският мирен договор между Русия и тогавашната Османска империя, с което е възстановена българската държава. Трети март е свещена дата за всички българи, където и да живеят по света, защото на този ден България е станала свободна държава след петвековно османско робство. „От името на НС и от свое лично име ви честитя празника, с пожелание да бъдете живи и здрави, да уважавате себе си и другите хора, без оглед на националната им и религиозна принадлежност“, каза той.

В речта си Стойков между другото посочи:

Преди тържествената сесия се проведе редовно заседание на Националния съвет, на което бяха обсъдени и приети отчетите за работа и плановете на учредените от Националното малцинство институции - „Нова РТВ Босилеград“ и „Ново Братство“.

„НС на българското национално малцинство в Сърбия е единственият орган на българския народ в Сърбия, избран пряко на избори, а който има компетенции в четири области - образование, информиране, култура и служебна употреба на българския език и кирилицата. На последните избори за НС, проведени през 2018 г., нашата листа „Това сме ние“ за първи път обедини цялото малцинство, като събра заедно кметовете на двете общини с преобладаващо българско население Босилеград и Цариброд - Владимир Захариев и Владица Димитров и наши сънародници от различни краища на Сърбия, а всичко с цел единство на малцинството. Така продължаваме и днес и заедно работим за по-добро бъдеще на всички българи в Сърбия. Единственото, което не сме съгласували, е финансирането на бранда на българите в Сърбия - вестник „Ново Братство“, но благодарение на президента Александър Вучич и премиерката Ана Бърнабич, последните две години

вестникът излиза без проблеми, а преди това няколко години финансирането на печатната медия изцяло поемаше Община Босилеград, на която също сме благодарни.

Националният съвет, както и до сега, което много пъти съм го казвал, е бил и ще бъде откровен за разговори и договори с всички добронамерени хора и сдружения, които желаят добро на малцинството. Ние сме българи, които знаят, уважават и не си забравят корените, но които също така живеят и работят в Р Сърбия и спазват конституцията и законите на тази страна. Смятам, и много пъти съм го казвал, че трябва да знаем историята си и да я уважаваме, но не и да живеем постоянно в миналото. Историята трябва да оставим на историките, а ние да се грижим да създаваме по-добро бъдеще за нас и за нашите деца.

Стойков поотделно говори за дейностите на съвета в областта на образованието, информирането, културата и служебната употреба на езика.

„Когато говорим за образованието, трябва да кажа, че 30 години няхаме преведени учебници, а сега вече имаме преведени на майчин български език всички учебници за основните училища, с изключение на изобразително изкуство и музика и част от учебниците за средните училища. Благодарение голямата подкрепа на правителството на Р Сърбия НС в момента е ангажиран за превода на нови учебници за първи, втори, пети, шести и девети клас, съгласувани с новата учебна програма в Р Сърбия, а които ще бъдат дадени на учениците на 1 септември т.г. Наскоро ще започнем и процеса за превод на новите учебници за останалите класове“, изтъкна Стойков.

Той припомни, че в Босилеград от първи до дванадесети клас съществуват паралелки, в които обучението се провежда изцяло на български език. Това е резултат на постоянните разговори, които кметът Владимир Захариев, директорите на училищата и учителите провеждат с родителите на децата. В

Цариброд български паралелки има във всички класове в гимназията, докато обучението в основното училище е организирано по билингвален модел и всички трябва да се ангажираме за откриването на български паралелки в ОУ в Цариброд. Планираме и издаването на нови христоматии от първи до дванадесети клас и работим за по-качествено обучение на български език в детските градини. НС заедно с Министерството на образованието на Р Сърбия и сдружението „Матица на българите в Сърбия“ ежегодно организира републиканско състезание по български език и осигурява парични награди за най-успешните ученици. НС парично награждава и учениците на випуска в основните и средните училища в Цариброд, Босилеград, Звонци, Клисурса, Божица и Иваново.

В областта на информирането НС е основател на две медии - „Ново Братство“ и „Нова РТВ Босилеград“. В Сърбия в момента съществуват редица печатни и електронни медии на български език и никак не може да се говори за медийна тъмнина на малцинството. НС финансово подкрепя, според възможностите си, и други медии от Цариброд и вътрешността на Сърбия, а задвижена е и инициатива за връщане на предаването на български език по РТС.

Що се отнася до културата на българското национално малцинство в Р Сърбия смятам, че е на високо равнище, а особено в общините Цариброд и Босилеград. Достойно отбелязваме всички дати свързани с българската култура, история и традиции.

Говорейки за служебната употреба на българския език и писмото, Стойков посочи, че въз основа на исконите от Община Босилеград и НС Сърбия е разрешила на държавните и общинските институции издаването на двуезични документи, а на регионалните пътища и улиците в Босилеград са поставени нови двуезични табелки с наименованията на географските топоними, което ще бъде реализирано и в Цариброд. Освен

в Босилеград и Цариброд български език е в служебна употреба и в селата Берин Извор, Вучи дел, Звонци, Ракита, Ясенов дел и Нашушковица в община Бабушница, както и в една част от град Панчево.

„Националният съвет особено е ангажиран върху подготовката за предстоящото преброяване на населението в Р Сърбия, което е изключително важна тема за нас. Използвам момента за пореден път да призова всички сънародници активно да се включат в преброяването и да се декларират като българки и българи, защото Сърбия е свободна и демократична държава, а същевременно с това ще покажем, че действително сме много повече отколкото сочат официалните данни“, каза Стойков.

Той добави, че според финансовите си възможности са подкрепили всеки един иск на наши сънародници, институции и сдружения от Босилеград, Цариброд, Звонци, Сурдулица, Пирот, Враня, Лесковац, Ниш, Белград, Нови Сад, Панчево, Иваново и др.

В изказването си председателят на НС запозна присъстващите и със съдържанието на разговорите, които през последните 10 месеца е провел с президентите на Р България и Р Сърбия Румен Радев и Александър Вучич, както и с премиерите на двете държави Кирил Петков и Ана Бърнабиш. Изтъкна, че по време на всички срещи е изказал благодарност към двете държави за всичко, което досега са направили за българското малцинство в Сърбия, и посочи, че от името на НС им е предал искове за съдействие при Министерството на образованието на Р България относно подготовката на притурките по българска национална история, география, музика и изобразително изкуство в учебниците за основно и средно училище; съдействие в изнамиране на инвеститори за Босилеград, Цариброд и Звонски край; изграждане на бърз път Босилеград - Владичин хан през Сурдулица, връзка с Коридор 10 и др.

Той подчерта, че по време на неотдавнашната му среща с българския премиер Кирил Петков в Белград е поискал съдействие от новото правителство на Р България за привличането на инвеститори в нашите общини. „Премиерът Петков каза да изготвим бизнес презентации за стопанските потенциали на Босилеград, Цариброд и Звонския край и да ги изпратим до правителството, което е готово да организира бизнес форум в София и да ги представи на инвеститори от България. Община Босилеград вече изпрати бизнес презентации за трите завода, които са нейна собственост. Община Цариброд също готви презентации, а може би вече ги е и изпратила, това трябва да направят и сънародниците ни от Звонския край“, посочи Стойков.

„Днес свободно мога да кажа, че като резултат от всички тези наши дейности, както и благодарение на изключителните добросъседски отношения между официалните Белград и София, сега българите в Сърбия се чувстват по-сигурни, по-свободни и по-уважавани. Доста неща сме направили от 2014 г. насам, не всичко е идеално, и нормално е, че има място за подобрене, но сигурен съм, че заедно с двете правителства можем повече. Затова искам да отправя едно послание към двете правителства: **МОЖЕМ И ТРЯБВА ЗАЕДНО ДА РАБОТИМ ЗА ПО-ДОБРО ОБЩО БЪДЕЩЕ - ДЕЛА, А НЕ ДУМИ!**

Поздравителна реч изнесе и Иван Таков от офиса на Националния съвет в с. Звонци, който приветства присъстващите в залата и им честити празника.

Таков изтъкна, че в момента в седем села в Звонски край в община Бабушница живеят около 1 000 жители, от които над 85% се определят като българи.

В поздравителното си слово, председателят на Изпълнителния съвет на НС на българското национално малцинство в Сърбия, д-р Ангел Йосифов също честити празника на всички сънародници, а след това посочи:

- Аз винаги съм говорил, че Босилеград и Цариброд трябва да работят заедно и че Националният съвет трябва да ни съединява. Ние имаме добра почва да продължим това дело. Няма какво да делим, а трябва заедно да работим, заедно да решаваме проблемите си и да правим конкретни неща, от които полза ще има цялото малцинство. Доколкото се делим на Цариброд и Босилеград няма да е добре и за българите в Звонци, Пирот и в други места, в които живеят наши сънародници.

Българското малцинство не е свикнало да му бъде лесно. Заради самия факт, че живеем на границата, което в някои държави е предимство, ние трябваше да се борим и да доказваме кои сме.

Отдавам признанието на Националния съвет, който, въпреки пандемията, е успял да реализира доста неща. В навечерието на преброяването и новите избори за национални съвети желанието ми е да бъдем колкото е възможно по единни и да бъде сформиран качествен Национален съвет, който ще работи заедно за интересите на Цариброд и Босилеград и на цялото ни малцинство. Апелирам към всички да работим заедно и да покажем на преброяването, че действително ни има повече, отколкото сочат официалните статистически данни.

Сега живеем в трудно време, а страхувам се, че може би ще бъде още по-трудно. На всички най-напред пожелавам здраве, което е най-важното, и дано повече да се срещаме и да работим заедно в полза на българското малцинство в Сърбия, изтъкна д-р Йосифов.

С поздравление към присъстващите в залата се обърна и кметът на Община Босилеград и член на Националния съвет Владимир Захариев, който честити Националния празник на Република България и Деня на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия. В изказването си Захариев между другото изтъкна:

- Винаги, където и да съм идвал, с гордост съм изтъквал, че съм българин, но същевременно се гордея и с това, че живея в Сърбия, която ни предоставя възможност да се събираме и да си отбелязваме нашите празници, че ни уважава и ни дава правото да живеем тук, да си създаваме фамилии и да работим.

Изказвам благодарност към медиите в Босилеград и Цариброд, които дават голям принос за опазването на майчиния ни език, а изказвам благодарност и към Р Сърбия, за това, че помага на нашите медии на български език. Беше въпрос дали „Братство“ ще оцелее, но благодарение на добрите ни контакти с върха на държавата, то оцеля и продължава да работи, а надявам се така да остане и занапред. Обаче от друга страна Р България помага само отделни медии, които тя иска. До момента аз не знам, че Р България е помогнала на „Нова РТВ Босилеград“ или на „Ново Братство“. Отправлям апел към властите в Р България да помогнат и на други наши медии и те да получават средства по проекти, които се финансират от страната. Същевременно изказвам благодарност към Р България, която вече финансира два проекта на босилеградската Гимназия, което е светъл пример, че може да се сътрудничи и с Община Боси-

леград, каза кметът.

Захариев заяви и следното: „На днешното тържество бяха поканени посланикът на Република България в Белград и генералният консул на Република България в Ниш и те трябваше да бъдат днес тук заедно с нас, защото ние сме българи и сме Ваши братя.“

Той посочи още, че „за съжаление, някои политици направиха така Босилеград да не бъде равнопоставен в България с другите общности с българско население, само заради това, че не е сложен някой паметник. Паметниците трябва да слагат държавници с цел светло бъдеще и обединение, а за слагането им трябва да се договорят историци от двете държави. И ден днешен някои говорят, че аз не съм позволил да се сложи паметник, а разрешението за слагане на паметници се дава от компетентно министерство в Белград. В съответна комисия при министерството вече 4-5 години стои искът на общината за слагането на бюст паметник на Христо Ботев в центъра на града. Тази година през есента ще го сложим и ще уредим централната горна улица, за което вече сме спечелили проект. С това показваме, че босилеградчани си обичат майка България, че си пазат своите корени, че си обичат и братята от Сърбия, а обичат си и Босилеград“.

Захариев подчерта, че сътрудничеството между Р България и Р Сърбия е на изключително добро ниво. „Убеден съм, че и в бъдеще ръководствата на двете държави ще имат нови срещи и ще договорят реализацията на нови проекти, от които да имат полза двете държави, а в това число и нашето малцинство“, подчерта кметът.

„Нашата листа „Това сме ние“ обедини Босилеград, Цариброд и Звонци и следващия път отново трябва да кандидатстваме заедно. Радвам се, че от всички дискусанти тук чух, че всички си обичаме майка България и Р Сърбия и вярвам, че след прекратяването на пандемията ще имаме възможност да реализираме нови проекти. Радвам се и че виждам позитивни крачки на новия посланик в Белград. Искаме да работим заедно с Р България и да създаваме по-добри условия за всички. Искаме помощ от България, защото Националният съвет няма винаги възможност да финансира всички дейности. Бих подчертал и че Община Босилеград нито един момент не е спряла да помага финансово НС и че често се е отказвала от някои инфраструктурни проекти, а предвидените средства за тях е насочвала

към „Нова РТВ Босилеград“ и „Ново Братство“, каза той.

В края на изказването си Захариев отново изтъкна, че за днешния празник са били поканени и гости от България, които е трябвало да дойдат. „За съжаление съществуват нерешени въпроси, които трябва да решим. Ние сме тук да работим заедно за по-добро бъдеще за всички българи, които живеят в Босилеград, Цариброд и в други общини в Сърбия, както и за нашите деца и внуци. Още веднъж честити празника на всички и пожелавам на ръководството на Националния съвет и занапред да продължи да работи успешно и заедно да вървим напред“, каза той.

След поздравителните слова членовете на Националния съвет единодушно приеха предложението босилеградската Гимназия да понесе името „Княгиня Мария Луиза“, което е първоначалното наименование на училището при откриването му през 1941 г. По реда на процедурата предложението ще бъде изпратено до учителския колектив в Гимназията, а след това ще се произнесат ОС Босилеград и Министерството на образованието на РС.

Националният съвет по традиция награди миналогодишните ученици на випуска на основните и средните училища в Босилеград и Цариброд и то с по 10 000 динара за учениците от основните училища и по 12 000 динара за гимназистите.

Членовете на Националния съвет и гостите поднесоха цветя пред паметника на Васил Левски в центъра на града, а след това посетиха Босилеградската Гимназия и ОУ „Георги Димитров“, където учениците се представиха с културна програма, посветена на традиционния български празник Баба Марта. Децата показаха и своите умения и способности в изработването на мартеници. На тържеството бяха наградени с грамоти и ученически пособия най-успешните ученици от конкурса за изработка на мартеници.

За празничната сесия Националният съвет и Община Босилеград заедно бяха отправили покани до премиерите на Република Сърбия и Република България Ана Бърнабиш и Кирил Петков, както и до посланиците на Република България в Белград и на Република Сърбия в София, Петко Дойков и Желько Йович.

Тържествената сесия на Националния съветът бе предавана пряко по вълните на Радио Босилеград.

П.Л.Р.

На Поклади в Босилеградско

Прошка, оратници, ламкане на яйца

По традиция в Босилеградско и тази година тържествено бе отбелязан празникът Поклади или наричан още Прочка, Прошка, Сирни заговезни... Това е важен зимно-пролетен празник в народния календар и винаги е в неделя, последният ден преди Великия пост - 49 дена (седем седмици) преди Великден.

И тази година по-младите семейства отиваха с погачи и баницы при родителите си и кумовете и търсеха прошка, с думата „Прощавай“, на която получаваха отговора: „Господ да прощава! Простено да ти е! Да си простен!“

Особено интересен обичай във вечерните часове на празника е паленето на Оратници - факли от слама, които деца

и стопани завъртат около главата си като по този начин прогонват злото от домовете си. В много квартали в града и в селата в Босилеградско се палеха и огньовете (клади), които след като прегорят, младите прескачат за здраве.

По традиция за празника на трапезата е задължителна баница със сирене, а един от любимите ритуали на децата е обичаят „амкане“ или „ламкане“. Варено яйце се завръзва на конец, който се залюлява над трапезата. Всеки посяга с отворена уста, когато яйцето се насочи към него, и който захапне яйцето, той ще е най-здрав.

П.Л.Р.

СЕЛО БРЕСНИЦА

В БОСИЛЕГРАДСКО КРАИЩЕ НЯКОГА И СЕГА

Днес Бресница се бори с нови трудности. В селото живеят предимно хора в напреднала възраст, които не могат сами да поддържат електрорежата с ниско напрежение и заради това се случват аварии, вследствие на които в някои от махалите често няма ток и по няколко дни.

На крайния юг на Сърбия, отдалечено 7 километра от Босилеград, край пътя Босилеград-Кюстендил, в недрата на питомото поднебие, се намира село Бресница. То принадлежи към разпръснат вид селища и се разпространява от Бреснишкия мост, от лявата и дясната страна на Бреснишка река, все до върха на планината Църноок с 1881 метра надморска височина. В това широко пространство са разположени 26 махали

почти на всеки баир.

Бресница изобилства с разкошни природни дадености. Големи площи с гори, ливади, ниви, овощни градини, бистри планински води и чист въздух, представляват истинска изгода за увеличаване на червените кръвни телца на местното население, на туристите и други посетители.

БРЕСНИЦА НЯКОГА И СЕГА

Някога, ухаеща от свежестта на цветния аромат и живот, сега полека, но сигурно, отмира. В миналото е била и общинско седалище за околните села, имало е две осмокласни училища, поща, кооперативен дом, община, църква-манастир „Свети Илия“, построена 1864 година, на мястото на стария манастир, разрушен от турците, както и механа, известна с названието „При дядо Тодор Бреснишки“, и няколко занаятчийски

Жителите на Бресница и всички ние, които по произход сме оттам, се гордеем с миналото и настоящето на селото, с хилядолетната борба на хората за оцеляването и развитието му.

Днешните жители на селото и бресничани, където и да живеят, мислят и желаят да оползотворят природните му дадености, да открият широко вратите на всички заинтересовани инвеститори, които проявяват интерес за влагане на капитал в развитието на скотовъдство, ловния, спортния и планинския туризъм, в производството на здрава храна, отглеждане на лечебни билки и др.

работилници.

След опожаряването на общината / причината не се знае до ден днешен / и закриването на пощата, селото преживява ускорено изселване на жителите, което и ден днешен продължава. Много къщи са напуснати, някои жители са починали, а имуществото, както обществено, така и частно, е предоставено

Ето едно конкретно предложение как китното село Бресница може да оцелее и да се развива: да се построи планинарски дом, какъвто е на снимката, който да опазва културните и други традиции от богатото наследство на този уникален по прелестите си планински край.

на милостта и немилостта на природата.

В периода от 1981 до 1983 година бресничани провеждат акция по електрифициране на селото. Акцията подехме и с нея ръководихме аз – моя милост Стефан Иванов, и Боян Зарев, тогавашен председател на местната общност. Най-напред успяхме да сплотим всички жители, а в началото имаше и незаинтересовани. С обща воля, голям ентузиазъм и ясна цел започнахме с усърдна работа. Според проекта всяко домакинство получи конкретни задачи: копаене на дупки и поставяне на стълбове. С такава организация целта бе успешно реализирана. През 1983 година в селото светнаха първите електрически лампи.

Пише: Стефан Иванов, маш. инженер

Допитване сред бъдещите кандидат-студенти в Босилеград

Община Босилеград и Националният съвет на българското национално малцинство в Сърбия със съдействието на Гимназията и тази година организира допитване сред абитуриентите относно продължаването на образованието им в някои от ВУЗ-овете в Република България.

През учебната 2021//2022 г. в четвърти клас в босилеградската гимназия се учат 51 ученици - 12 в паралелката, в която обучението се провежда изцяло на майчин български език и 39 в двете паралелки с обучение на сръбски език. В училището казват, че почти всички зрелостници са взели въпросниците, а резултатите от анкетата ще бъдат обявени допълнително.

Общината и Националният съвет също организираха анкета и за наши сънародници, които са завършили средно образование във вътрешността на Сърбия, както и лица, желаещи да придобият магистърска степен или докторантура. Те също имат право да се запишат в българските ВУЗ-ове по Постановление № 103.

„Данните от допитването ще бъдат изпратени до Министерството на образованието и науката на Р България с цел да бъдат взети предвид желанията на бъдещите кандидат-студенти при разпределянето на места по определени специалности за студенти с български произход от Сърбия през учебната 2022/2023 година”, казва председателят на НС и зам.-кмет на Община Босилеград Стефан Стойков.

Той посочи, че и тази година

Община Босилеград от своя страна ще оказва безплатна логистична помощ и съдействие на всички кандидат-студенти от Босилеград и от вътрешността на Сърбия, които възнамеряват да се запишат в някой от ВУЗ-овете в Р България. „Логистичната помощ подразбира осигуряване на безплатни учебници по български език и история за подготовка на кандидат-студентския изпит, безплатни обучения и подготовки преди кандидат-студентския изпит, помощ при осигуряване на необходими документи за записване и др.”, казва Стойков.

„За пореден път изказваме голяма благодарност към институциите на Република България за грижата им за записване на нашите кандидат-студенти, за осигуряването на стипендии и квартири в студентските общежития и други облекчения”, изтъква още той.

Директорът на Гимназията Владимир Григоров съобщи, че от Министерството на образованието на Република България са поискали съдействие от гимназиите в Босилеград и Цариброд за организиране на онлайн кандидат-студентски изпити в училищата, в рамките на които желаещите ще решават общообразователни тестове по български език и литература и история на България.

Стойков подчерта, че нашта община и тази година ще предоставя логистична помощ и на кандидат-студентите, които възнамеряват да следват в някой от университетите в Сърбия.

П.Л.Р.

Междоокръжна волейболна лига Лесковац

Босилеградска „Младост” продължава победната серия

Волейболистите на босилеградска „Младост” надделяха с максималните 3:0 гейма като гости на отбора „Сурдулица” в Сурдулица, в третия кръг от пролетния полусезон в Междоокръжната волейболна лига Лесковац. Това бе седма победа за „зелените” от началото на първенството.

Босилеградският отбор игра в състав: Мирослав Георгиев, Боян Стоименов, Марян Алексов, Васил Васев, Арсен Пенев, Александър Веселинов, Мартин Стоянчов, Стойне Владимиров и Емил Тасев.

„Младост” е на втора позиция във

временното класиране с 20 точки, една по-малко от лидера „Ябланица” от Медведжа, която босилеградчани победиха в предишния кръг с убедителните 3:0 гейма.

В рамките на деветия кръг „Младост” през уикенда посреща отбора „Топличанин” от Прокупле. Срещата ще се играе във физкултурната зала на ОУ „Георги Димитров”.

Дейностите на волейболния отбор „Младост” изцяло финансира Община Босилеград.

П.Л.Р.

Спечелен конкурс за предоставяне на субсидии на гражданите за подмяна на дограмата

Община Босилеград спечели проект за субсидиране на гражданите при закупуване на битови котли, подмяна на дограма, изграждане на термообвивки на обектите и монтаж на слънчеви панели по програмта на Дирекцията за финансиране и насърчаване на енергийната ефективност. За целта Дирекцията ще отпусне 5,6 милиона динара, докато общината ще инвестира 2,4 милиона динара.

„Изказвам благодарност към държавното ръководство, че включи нашата община в програмата за финансиране и насърчаване на енергийната ефективност на домовете на нашите граждани. Това е продължение на доброто сътрудничество на общината ни с ресорното министерство и държавния връх на Република Сърбия”, каза кметът Владимир Захариев.

През 2022 г. Дирекцията за финансиране и насърчаване на енергийната ефективност чрез програмата „Финансиране и насърчаване на енергийната ефективност” е одобрила средства на 151 местни самоуправления, за което ще отпусне 1 милиард и 38 милиона динара, докато общините ще финансират програмата с 966 милиона динара. Миналата година такива проекти бяха реализирани в 67 общини в републиката.

Желаещите да кандидатстват за предоставянето на субсидии за смяна на дограмата на къщите или апартаментите трябва да отговарят на следващите две условия - обектът да е собственост на лицето, което кандидатства, както и някой в момента да живее в тази къща или апартамент. Следващата стъпка е избор на фирма за монтаж на дограма, която издава проформа фактура на собственика на апартаментата, която е необходима при подаване на заявлението за обществената покана.

Програмата предвижда участието на гражданите да е 50% от общата сума на индивидуалните им проекти, а субсидиите в размер на 50% от стойността на проектите им ще се финансират от общината и Дирекцията за финансиране и насърчаване на енергийната ефективност.

Освен смяна на дограма, субсидирането включва и монтиране на слънчеви панели, инсталация за централно приготвяне на битова топла вода, както и монтаж на слънчеви панели и съответни инсталации за производство на електроенергия за собствени нужди, монтаж на двупосочно устройство за измерване на предадена и получена електроенергия и изготвяне на необходимата техническа документация и доклади на изпълнители на работите по монтаж, които съгласно закона са необходими за присъединяване към разпределителната мрежа.

П.Л.Р.

В спортната зала в Цариброд

„ЛЪВСКИ СКОК” ЗА ЧЕТВЪРТИ ПЪТ

В Цариброд преди броени дни се проведе четвъртото издание на атлетическата проява „Лъвски скок”. При по-малките пионерки в дисциплината дълъг скок първо място зае Сара Еленкова, второ – Анджеа Ицич, а трето – Лена Петрович. В същата конкуренция в дисциплината скок на височина първа бе Анджеа Станкович, втора – Стефани Йованович, а трета – Лана Петрович.

При пионерките в дисциплината сок на височина първа бе Стела Чук, втора – Наталия Воинович, а трета Маша Милич.

При по-възрастните пионерки в дълъг скок първа бе Нина Миялович, втора Маша Милич, а трета Анджеа Соколова. В конкуренцията на юношите в скок на височина първа бе Ангелина

Топич, а втора Андреа Сергиева.

Най-добър в дисциплината скок на височина в конкуренцията на възрастните бе Лазар Манойлович, втори бе Лъчезар Вълчев, а трети – Николай Тодоров. Първото място в троен скок спечели Лъчезар Вълчев, втори бе Алекса Ратинац, а трети – Николай Тодоров. При жените най-добра бе Теодора Боберич, след която се наредиха Димана Йорданова и Мария Нисич.

Проявата се проведе в спортната зала. Промотърор бе прословутият сръбски атлет Драгутин Топич. Организира я царибродският атлетически клуб „Балкан” в сътрудничество със СТЦ „Цариброд” и местния Спортен съюз. Покровител бе Община Цариброд.

Б. Димитров

Великденските пости - пречистване на тялото и душата

От понеделник, денят след Сирни Заговезни, започнаха Великденските пости, наричани още Велики пости или Света Четиридесетница. Те са най-строгите за православните християни. Продължителността им е 7 седмици и са разделени на два етапа. Първият е Светата Четиридесетница и продължава 40 дни. Вторият етап е известен като Страстната седмица и е с продължителност 7 дни, като символизира последните дни от земния живот на Спасителя. Тази година Великден се пада на 24/11 април.

През следващите 7 седмици ревностните християни се лишават от продукти с животински произход и не пият алкохол. Изключение се прави единствено за бременните жени, малките деца, болни и възрастни хора, а за празниците Благовещение и Цветница (Влизането на Господа Исуса Христа в Йерусалим) е разрешена риба. Това е периода, през който християните пречистват душата и тялото си, оставят товара на греховете си. Постът е и пътешествие, а крайната му цел е духовното възкресение.

Духовниците ни учат, че не е важна

толкова храната, защото в повечето случаи хората поглеждат към поста единствено като към някаква диета. Постът е възможност да излезеш от този свят и наистина да се докоснеш до страданието, което е изпитвал нашият Господ Исус Христос. А най-важното в поста се корени в един от заветите на Исус Христос - обичай ближния си. Когато се обръщаме с любов към ближния, към колегата, към съседа, към приятелите, така най-добре ще усетим радостта от поста. Смирение и въздържание от лоши мисли и думи също трябва да съпътстват християните по време на това духовно пътешествие. Защото постът е и време да погледнем към себе си, да преосмислим живота си и да потърсим нов път да бъдем по-добри.

Трябва добре да се осъзнае, че ако спазваме духовния пост, толкова по-лесен става телесният. Духовният пост стои над телесния, защото Сам Господ определя, че "не това що влиза в устата осквернява човека, а онова що излиза от устата, то осквернява човека". (Мат.15:11)

От историческите източници, останали от онова време, се вижда, че нашите прабаби и дядовци всъщност повече от

двеста дни в годината са били в пости, не са консумирали месо, млечни продукти, яйца! При това е установено, че постите са спазвани стриктно, включително и от децата. Никой не е готвел на децата отделно, те са консумирали също постна храна двеста дни в годината! И нека добавим, че в православния календар и до ден днешен няма корекция: канонът и сега, както и преди, предлага същия църковен пост!

Изключително важно значение има заключителният етап на поста – приемането на св. Причастие, което е най-ве-

ликото тайнство на Христовата Църква. При него участващият приема Тялото и Кръвта Христови под видимата форма на хляб и вино - духовно спасение и телесно здраве. И то представлява награда за целия труд, положен през изминалите 7 седмици. Църквата е запазила многобройни свидетелства за изцеление след приемане на светите Дарове, но най-великото чудо се извършва в човешката душа.

Пожелаваме леки и спасителни пости на всички, практикуващи ги!

Подготви Д. Христова

Утре е Тодоровден, почитаме св. Теодор Тирон

Тодоровден (при нас известен като Тодорица) е подвижен църковен празник, който се отбелязва винаги в първата събота на Великденските пости. Датата на честването на Тодоровден, както и тази на Великден, се определя по лунния календар. На този ден, както и на 2 март / 17 февруари, Църквата възпоменава паметта на св. Теодор Тирон. В иконографията светецът е представен като ездач на бял кон и змеборец.

Легендите разказват, че в Амасия, град в Понтийска област, по време на гоненията при император Максимиан (286 - 305) воинът Теодор, заедно с други християни бил принуждаван да се отрече от Христос и да принесе жертва на идолите (наименованието „тирон“ на латински език означава „новобранец“).

Когато нечестивите служители водели християни към тъмницата, свети Теодор вървял след тях и ги напътствал по пътя на спасението и укрепвал в тях търпение, да не би да се откажат от Христос. Възползвайки се от нощта, свети Теодор подпалил идолище на езическа богиня. Някоя го видели и докладвали на градоначалника. Той довел светеца при игемона (управител на областта) Публий с думите: „Господине! Този човек е пагубен за нас, защото обезчисти нашите богове и изгори наш храм“. Игемонът се обърнал към свети Теодор: „На тебе ти бе заповядано да принесеш жертва и да прикършиш на нашите богове, а ти принесе огън на нашата богиня.“ „Не се отказвам, - отговорил светецът – аз запалих храма, за да видя, че огънят докосва богинята и я обгаря, защото е камък.“

Разгневеният съдия заповядал да бият свети Теодор с думите: „Дръзко отговаряш на моите кротки думи, не ми се подчиняваш, затова те чакат жестоки мъки.“ „Не се страхувам нито от теб, нито от твоите мъки, дори и от най-жестоките, прави с мен каквото искаш. Надеждата за бъдещото благо от Бога ме укрепва, дръзвам да се надявам на венец

от моя Господ. Непосилните побоища за мен не са мъки. Пред моето лице е моят Господ и мой Цар Исус Христос. Той ме избавя, а ти не Го виждаш, защото не можеш да гледаш с умни очи.“ Съдията изпълнен с ярост заповядал да хвърлят светеца в затвора, да запечатат вратата и да го уморят с глад. В тъмницата свети Теодор се хранил от Светия Дух. През нощта Самият Господ се явил при него и му казал: „Аз съм с тебе, дерзай Теодоре, не приемай нито храна, нито земно питие и ще получиш живот вечен заедно с Мен на Небето.“ С тези думи Господ се отдалечил, а свети Теодор започнал да пее и да се радва обкръжен от Ангели.

Стражата чула чудно пеене и като открила, че вратата е заключена, видяла от прозорците много юноши в белоснежни ризи, които пеели заедно със свети Теодор. Те докладвали за това на игемона. Публий се убедил, че тъмницата е заключена и чул пеенето. Решил, че при Теодор са проникнали християни, заповядал на войниците да обкръжат затвора, а самият отворил вратата и влязъл при светеца, но не намерил никого, освен вързания Христов мъченик. Тогава игемонът и всички, които били с него, ги обзел ужас.

След като излязъл от тъмницата, Публий наредил да дадат на затворника малко хляб и вода, но светецът не се докоснал до тях. Сутринта светият мъченик бил доведен в съда и съдията отново му казал: „Послушай ме, без мъчения и наказания вкуси от жертвите на идола и ще бъдеш с нас.“ Свети Теодор погледнал мъчителя, прекръстил се и казал: „Ако ти изгориш моето тяло, разкъсаш го на парчета, насечеш с мечове, хвърлиш на зверове, докато в мен има дух, аз няма да се отвърна от Името на моя Христос.“

Мъчителят заповядал да окачат светеца на едно дърво и да стържат тялото му с железни нокти, докато не се появят костите му. Светецът оставал твърд и възнасял хвалебствия на Господ.

На новия призив на игемона да принесе жертва, светият мъченик отговорил: „Нечестиви сине на дяволите, не се ли страхуваш от Господ, като ме принуждаваш да оставя Живия Бог и да се поклоня на камък?“ Съдията дълго мълчал, след това попитал светеца: „Какво искаш, да бъдеш с нас или с твоя Христос?“ „С моя Христос съм и ще бъда, а за всичко друго прави както си искаш!“ – възкликнал радостно свети Теодор. Тогава игемонът заповядал да го предадат на огъня. Когато довели светеца на мястото на екзекуцията, той се прекръстил. Около него запалили огън, но Светият Дух охладил мъченика. Свети Теодор хвалил и славославил Господа и мирно предал духа си на Него. Хората видели как душата му, подобно на мънция, се възнесла на Небесата. Някоя си благочестива жена Евсевия взела тялото на мъченика, помазала го с благовонно миро, обвила с чиста плащеница и погребала в град Евшта, Амасийска. Това станало на 17 февруари около 306 година.

Според легендите 50 години след кончината на свети Теодор императорът Юлиан Отстъпник /332-363 г./ решил да се подиграе с християните, като ги застави да ядат идоложертвена храна по време на Великия пост. Затова той наредил на градоначалника на Цариград да напръска тайно с кръв от идолски жертви всички постни храни на пазара и християните, като ядат, макар и без да знаят, да се осквернят и да бъдат подиграни и обявени за езичници. Градоначалникът направил, каквото му било заповядано. Но за Божието око това не могло да бъде тайна. Известно е, че тогава Св. Теодор Тирон се явил на цариградския архиепископ Евдоксий и му известил за нареденото от император Юлиан, заръчайки му да предупреди християните през тази седмица да не вземат никаква храна от пазара. На запитването на архиепископа какво да ядат през тия дни, Св. Теодор отговорил: „Да си приготвят коливо - жито, то да им бъде храната.“ Архиепископ Евдоксий попитал също кой е този, с когото говори, а Св. Теодор си казал името. Предупредени, християните не купили

никакви храни от пазара и затова всяка година светецът се споменава с благодарност.

Тодоровден се празнува и за здравето на конете и затова е празник на коневъдството и на конния спорт. В някои области в България, но и при нас, съществува обичаят при изгрев слънце мъжете да сплитат опашките и гривите на конете, украсяват ги с мъниста, с пискюли и цветя, и ги отвеждат на водопой. Жените замесват обредни хлябове, като дават от тях и на конете. Варят и жито, което се благославя в църковния храм. После идва ред на любимото на всички българи конно състезание - кушията. Спечелилият надбягването обикаля с коня си всички домове, за да честити празника. Навсякъде го посрещат радушно и поят коня му с вода.

Преди години и в Црибродско се спазваше традицията на Тодица стопаните с украсените си коне да минават из градските улици, а които знаят за обичая ги даряват – с кърпи, овощия, низи сушени чушки и др. Макар и броят им да е намалял, надяваме се и тази година да ги видим из улиците на града, за да ни оцветят мрачното ежедневие.

Нека да е честит празник на всички празнуващи!

Подготви Д. Христова

ФАР навлиза в седмата си година на съществуване и борба за обективна журналистика

На 1 март ФАР празнува шестия си рожден ден с пожелание и надежда идните години да бъдат още по-успешни и да донесат далеч по-добри условия за нормално медийно информиране в интерес на българското национално малцинство в Сърбия и всички граждани, независимо от религиозните и националните им различия.

През изтеклите шест години на съществуване и работа, както и на борба за обективно информиране, ФАР измина трънлив и труден път на оцеляване на медийната сцена с много бариери и препятствия, но и с много изследователски статии и материали, репортажи, интервюта и документални филми, които все пак оставиха значителна следа във времето, което никак не беше благоприятно за малцинствените медии, медиите на гражданското общество и изобщо на всички медии, които се борят за обективна, безпристрастна и професионална журналистика без политическо влияние, таблоидизация и сензационализъм.

Опазването на традицията, езика и културата на българската общност в Сърбия и създаването на мултикултурен мост между Сърбия и България беше и остава да бъде една от основните мисии на ФАР.

Полагайки усилия да информира гражданите на Цариград, Босилеград, Пирот, Бабушница, Звонци, Враня, Ниш, Белград, Панчево, Иваново, Нови Сад и други райони в Сърбия, където живеят българи, както и публиката в България и региона, ФАР стана разпознаваем като медия, която пази ценностите на българската общност в Сърбия по начин, свързващ останалите национални малцинства и мнозинствения сръбски народ, с посланието, че е възможно живеене в заедност и популяризиране на истинските човешки ценности.

Борейки се за честна журналистика от самото начало, ФАР се надява, че е допринесъл значително за преодоляването на много исторически стереотипи и предразсъдъци и за поемането на път, който е съществено различен от пътя на подчинените, зависими и изнудвани медии. Този път не беше никак

лесен и целият екип на ФАР се сблъска с множество препятствия и несправедливости – най-вече с нагласените медийни конкурси и несправедливото разпределение на финансовите средства, политическият натиск, изнудването и подмолното уронване на репутацията на ФАР от страна на някои политици. Вървейки неотклонно по своя медийен път, ФАР имаше достатъчно смелост да не падне духом и да вложи голям труд, за да остане истински фар на честната и обективна журналистика, признавайки и грешките - та нали който работи, той и греша.

Ръководейки се от Закона за обществената информация и Кодекса на журналистите на Сърбия, ФАР, като член на Асоциацията на онлайн медиите, при компетентността на Съвета за пресата, постигна отлично сътрудничество с Мисията на ОССЕ в Сърбия, Посолството на Република България в Белград и Генералното консулство в Ниш, представителните медийни и журналистически сдружения и медиите със сходна редакционна и програмна ориентация, винаги в защита на свободата на медиите.

Организирайки два пъти кръгли маси на тема информирането на български език, ФАР постави във фокуса множеството проблеми, пред които са изправени българоезичните медии в Сърбия, както и тяхното неустойчиво финансиране.

Събирайки екип от опитни, но и млади журналисти, оператори, монтажисти, дизайнери, администратори, филолози и креативни хора, сдружението на граждани „Емблема“, Интернет портал ФАР, ФАР ТВ и детско-юношеското списание ФАРЧЕ създадоха част от медийната сфера в Сърбия с надеждата, че и други медии ще се отърват от оковите и страха и ще тръгнат по същия път, осветяван от един фар на брега на морето. Този фар освети нашето медийно море чрез своя уебсайт, социалните мрежи и канала в Youtube и пусна лъч светлина в тъмния тунел.

Гордеем се с това, което създадохме с нашите колеги и с тази немалка аудитория, която имаше смелостта да ни

подкрепя, следва, слуша, гледа, критикува и „харесва“.

Благодарим на всички сътрудници, приятели, читатели и зрители, които ни следваха и които ни следват чрез сайта www.far.rs, канала в Youtube и социалните мрежи Facebook, Twitter и Instagram. Благодарим на всички за похвалите и добронамерените критики и обещаваме, че и през седмата година от съществуването си ще направим всичко, което е по силите ни, да бъдем в услуга

на нашата аудитория и верните ни спътници в Сърбия, България и региона.

И след всичките тези години нека нашият фар продължава да осветява маршрута на всички кораби, които минават точно през Цариград, по пътя между Изтока и Запада, Ориента, Балканите и Европейския съюз, към който се стремим.

Редакцията на ФАР

В Галерията „Методи Метод Петров“

Експонира Исидора Йовчич

Галерията „Методи Метод Петров“ продължава успешно дейността си, организирайки изложби на реномирани автори. Преди броени дни там 22 свои творби експонира младата художничка от Княжевац Исидора Йовчич. Картините бяха изработени в няколко техники – комбинирана, масло върху платно и акварел, а според начина на изобразяването им ставаше дума за абстракции.

„Картините си сътворявам, опитвайки се да ги съживя, а самото платно наблюдавам като жив организъм, върху който мога да върша всички свои изследвания и да приемам подходи, които си пожелаая, съответно с пълната свобода на начина на изобразяването. От третата страна, която е лична, терзанията от детството, които останаха у мен до ден днешен, а възникват от личното ми желание да се занимавам с медицина и вътрешните човешки органи (латентната естетика), в моите творби доминират органи и предмети, свързани с вътрешността на човешкото тяло“, изтъкна на откриването на проявата перспектива-

ната авторка.

Йовчич е родена преди 29 години в Княжевац. Официално тя е дипломиран дизайнер и „мастер“ изобразителен художник. Завършила е средното специализирано Училище за изкуство и дизайн в Ниш, профил графически дизайн. Дипломира се във Философско-художествения факултет в Крагуевац, специалност художествено изкуство – модул живопис при професор и ментор Александър Зарич. Продължава следдипломно образование във Факултета за приложни изкуства в Белград и в момента кара трети курс при ментор Иван Грубанов. Писала е научно-изследователски творби на тема абстрактната акционна живопис, както и критика на американския абстрактен експресионизъм.

Фокус на художествения ѝ интерес са и другите медии, както напремер фотографиите, инсталациите, графиките и дизайна.

Б. Димитров

Разговор с повод

Милия Тодоров, ръководител на КИЦ „Йерма-Ерма“ в Пирот

КИЦ „Йерма-Ерма“ ще способства за по-нататъшното развитие на този край

Г-н Тодоров, за последен път в нашия вестник гостувахте преди 15-ина години, по-точно през 2007 г. Да бъда искрен, като журналист, който тогава с Вас се срещнах, изобщо не си спомням за темите на тогавашния ни разговор, но сега „съвсем добре си спомням“ защо Ви позвънях и Ви помолих за още един разговор. Темата, разбира се, е откриването на Културно-информационен център на българското национално малцинство „Йерма-Ерма“ в Пирот, чийто сте ръководител. Какви са причините, г-н Тодоров, за откриването на едно такова ведомство в Пирот?

- Ами, най-напред благодаря за поканата да гостувам отново. Поводът наистина е хубав и значителен – неотдавнашното откриване на КИЦ „Йерма-Ерма“ в Пирот. Бих казал, че идеята съществува от много отдавна, но реализирането ѝ бе доста пролонгирано. Знаем, че съществува КИЦ в Димитровград, който работи за опазването на национално-културната идентичност на българите в Сърбия. Димитровград като град в източната част на Сърбия, в който повечето от жителите са българи по националност, по някакъв начин преди години бе съзиран от страна на тогавашните власти като среда с историческо и културно-национално значение за българската общност и идентичност в Сърбия, в който българският език е в служебна употреба, предвид, че Сърбия е признала и защитила този език в съответствие с Европейската повеля за регионалните и малцинствени езици.

Предвид, че през последните няколко години се стигна до подобряването на атмосферата, съответно до задълбочаването на отношенията между Сърбия и България във всички сфери на живота и труда, както и до положителните дейности на двете европейски ориентирани власти, дойдохме до извода, че времето е подходящо за един такъв ход, т. е. за сформиране на една такава организация и в Пирот.

Европейският съюз чрез програмата си за обединяване на европейските региони до голяма степен допринесе да се премахнат проблемите между Сърбия и България, които са съществували от десетилетия. Едновременно Сърбия и България като две страни, които споделят европейските стойности, започнаха да работят по заздравяването на взаимните си отношения, като при това се стигна и до по-свободния подход в решаването на въпроса, отнасящ се до националната идентичност.

За сътрудничеството на Град Пирот с редица градове в България свидетелстват множеството досега реализирани проекти, възлизаци на няколко милиона евро. Те са получени от ЕС, т.е. фондовете му. В резултат на това е създаден наистина добър климат в обществото, който подтикна сътрудничеството и толерантността между хората, които живеят в този край.

Лично мисля, че българите и сърбите етнологически, културно, както и в историческо отношение са двата най-близки народа на Балканите. Бих използвал дори и думата „братски“, предвид, че някои от най-великите български революционери, както например Левски и Раковски, една част от живота си са прекарвали в Сърбия и с изтъкнатите представители на сръбския народ, с които са били съвременници, са се подготвяли за осъществяването на идеята за свободните Балкани.

Една от главните причини за създаването на КИЦ „Йерма-Ерма“ бе и желанието ни да помогнем на сънародниците ни в тези пространства при комуникирането и интегрирането с България в сферите на образованието, културата и други, както и при кандидатстване с проектите им, които биха имали шанс да бъдат финансирани от три посоки – Сърбия, България и ЕС. Една от идеите ни бе и тази да помагаме в премахването на административните, езикови и други препятствия от най-различно естество на хората, които по-някакъв начин са свързани с България.

Освен Вас, кои са сънародниците ни

от Пиротско, които са в управителния съвет на КИЦ „Йерма-Ерма“?

- Освен моята милост, в Управителният съвет на КИЦ „Йерма-Ерма“ са и: Сретен Савов, Чедомир Стефанов, Наталия Ташкова и Драган Ташков. Някои от тях, както примерно Сретен Савов, от дълги години участват в работата на местната власт, което е от изключително значение за нас.

Какви са първите Ви впечатления по въпроса проявяват ли българите от Пиротско интерес към дейностите на КИЦ „Йерма-Ерма“?

- Съществува интерес на сънародниците ни за дейността на КИЦ „Йерма-Ерма“. Те се интересуват и от проектите, които възнамеряваме да провеждаме в близкото бъдеще. Бих напомнил, че проектът ни „Засилване на мощностите за сътрудничество в защитата на човешките и малцинствени права“ вече е подкрепен от Генералното консулство на Р България в Ниш и предстои реализирането му. Тук бих посочил и това, че особена благодарност дължим на хората от Генералното консулство, които припознаха значението на съществуването на нашето сдружение, подкрепиха финансово посочения проект, както и дейността му като цяло. Особена благодарност бих отправил към Генералния консул Димитър Цанев. Благодарност, разбира се, дължим и на Град Пирот.

При откриването на КИЦ-а заявихте, че в Пиротско има около пет хиляди българи, но само 500-600 от тях се декларират като такива. Вероятно сте първият наш сънародник, който се осмели да сподели публично една такава преценка. Пет хиляди жители са почти 10 на сто от общото население на Пиротско. Нашият въпрос: Имате ли определени проблеми, поради това изявление?

- Не, нямах никакви проблеми, заради това изявление, тъй като Пирот е една толерантна среда, която винаги се е стремяла да развива добри отношения със съседите си. Това не е голям град, повечето от нас жителите му се познаваме и не се забелязва нито капка осъждане или ненавист, от която и да било страна. Векове наред в този град съществува изключително сътрудничество между двата народа, така че днес можем да констатираме, че доста пиротчани

имат връзка с България по един или друг начин. Пирот винаги е бил среда, открита за всички, в който сърбите и българите живеят сговорно, взаимно са сключвали бракове и взаимно са се уважавали. Тяхното добро сътрудничество би трябвало да представлява образец за всички други народи. Българите от България обичат да посетят Пирот, в който се чувстват приятно, докато домакините им пък обичат да ги посрещнат и да ги угостят, а този факт благополучно се отразява и върху икономиката и предимно гостилничарството и хотелиерството. Нека накрая, говорейки по този въпрос, да заключим: Връзката между двата народа в този край е значителна, а постиженията, отчетени в резултат на тази връзка, до ден днешен се зачитат и съхраняват.

Вие, г-н Тодоров, по-потекло сте от с. Горна Държина, в което повечето от жителите фактически са с български произход, макар че в действителност не винаги са се декларирали като такива. Бихме се възползвали от разговора ни, за да Ви попитаме следното: Как се „държи“ Горна Държина? Колко хора останаха в селото, има ли хора, които се завръщат в него да живеят постоянно, регистрират ли се някакви селскостопански или стопански дейности...?

- За съжаление в с. Горна Държина останаха само десетина жители. Това е нелеката действителност на огромната част от селските среди не само в Източна Сърбия, но и в Западна България. За някакво производство в Горна Държина не може да се говори, но в този край, в който е разположена и Държина, се забелязва едно положително обстоятелство – разгръща се туристическата дейност, заради хората, които идват от България с цел да посетят местности, манастири, природни забележителности, да се насладят на местните кулинарни специалитети и т.н. Вярвам, че създаването на едно такова сдружение, каквото е КИЦ „Йерма-Ерма“, може да способства за по-нататъшното развитие на този край.

Благодарим Ви, г-н Тодоров, за това, че приехте поканата ни да гостувате във вестника ни.

- Благодаря и на вас.

Разговора води: Б. Димитров

По повод 8 март в НБ „Детко Петров“

Изложба на пощенски марки

Собственик на колекцията е царибродчанката Лидия Антова

В Народната библиотека „Детко Петров“ в Цариброд на 4 март бе организирана изложба на пощенски марки, собственост на царибродчанката Лидия Антова (70 г.).

Пред изключително големия брой посетители тя разказа, че с това хоби е започнала да се занимава като малко момиче. Имала роднини в САЩ, които оттам пращали писма, а тя най-напред съхранявала пощенските марки, орязвайки ги с части от плика. С течение на времето влечението към филателията не я напуснало, в резултат на което досега е събрала около 2 900 марки от множе-

ство страни в света.

Посетителите имаха възможност да разгледат колекцията ѝ и да научат, че първата пощенска марка в света е печатана през 1840 година във Великобритания и на нея е бил образът на кралицата на тази империя.

На откриването говориха завеждащата Музейната сбирка към библиотеката Весна Николова, библиотечният деец Драгана Пешакович, както и директорът Албена Милева. В края на проявата Милева връчи на Антова саксия с цветя за спомен от това симпатично културно събитие.

Нека да отбележим, че Лидия Антова е юрист по професия.

Б. Димитров

Разговор с най-добрия спортист на Царибродска община за 2021 година Стефан Кирков

Да бъдеш най-добрият, чувството е много приятно

Здравей, Стефо! Какво е чувството да бъдеш най-добър спортист на общината?

- Чувството е много приятно. Това е допълнителният мотив да продължа успешно и напредък.

Очакваше ли да те провъзгласят за най-добър? Но внимавай!, на този въпрос от теб очакваме най-искрения отговор.

- Не, не очаквах, защото има много добри спортисти в Царибродска община.

Откога се занимаваш с футбола?

- От много отдавна. Започнах, когато бях на 7-годишна възраст...

През коя година си роден?

- През 1998 година.

Освен за „Балкански“, състезавал ли си се и за други отбори през досегашната ти кариера?

- Да, за ОФК „Белград“ и БСК от Борча, когато учех средното си образование.

На кои позиции в тима играеш?

- Играя зад нападателя или пък като флангов играч.

Кои са крайните ти амбиции във футбола?

- Да заиграя в най-големия ранг на състезанието в Сърбия.

Фен на кой сръбски отбор си – „Партизан“ или „Цървена звезда“?

- На „Партизан“.

Фен ли си на някой отбор от България?

- Да, на ЦСКА.

Казват, че момичетата обичат футболистите. На теб помогна ли футбола в това отношение...?

- Ха, ха... Бих коментирал, че констатацията ви е точна. Помага този факт, помага...

Докога ще се занимаваш с футбола?

- Ще се занимавам с този спорт все докато се чувствам добре, съответно - все докато ми служи здравето.

Какво си по професия?

- В момента съм студент. Следвам безжични комуникации.

След края на активната кариера като футболист – как и накъде, Стефо? Имаш ли може би амбицията да останеш да работиш като треньор?

- Ами, не съм още обмислял сериозно по въпроса. Мога обаче да кажа, че виждам себе си във футбола и след края на кариерата ми като играч.

Според теб до кое място на таблицата „Балкански“ може да стигне през този сезон?

- Лошо започнахме есенния полу-сезон, но все пак се надявам, че в края на първенството ще бъдем сред първите три най-добре класирани отбора.

Благодарим ти за разговора и ти пожелаваме във футбола да постигнеш всичко, което си запланувал! Разбира се, пожелаваме ти много късмет и в живота, който е пред теб.

- Благодаря, всичко добро пожелавам и на вестника ви.

Разговора води: Б. Димитров

Възпоменание

Изминаха **ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ** от смъртта на нашия баща

Йордан Георгиев
(1924-2002 г.)

и **СЕДЕМ И ПОЛОВИНА ГОДИНИ** от смъртта на нашата майка

Радка Георгиева
(1925-2014 г.),

но не изчезват техните топли усмивки и прекрасни думи, изказани с обич към техните най-мили.

Почивайте в мир!
От семейство Георгиеви

1		2	3		4		5	6	
		7		8		9			
	10								11
12								13	
14				15			16		
17			18			19			
20		21	22			23			
		24				25			
26	27				28				
29				30			31		

Водоравно: 1. Град в Южна Сърбия. 5. Хищно животно. 7. Руско женско име. 10. Световната „столица“ на филма. 12. Уред за измерване на използвано количество вода. 13. Регистрационен знак за Панчево. 14. Кралят на Уесекс, управлявал от 689 до 726 година. 15. Ана Николич (иниц.). 16. Блато (син.). 17. Името на бившия ирландски шампион по борба ММА Макгрегър. 19. Прозвището на Светислав Пешич. 20. Човек, с чиито средства е построен верски храм. 23. Изкуствено прокопана рекичка за воденица или за напояване на градини. 24. Името на тенисиста Джокович. 25. Фамилното име на известен журналист и водещ на РТ „Пинк“ (Предраг). 26. Член на детска организация. 28. Домашно животно. 29. Древен жюноамерикански народ. 30. Съединителен съюз. 31. Фамилното име на някогашната сръбска журналистка и водеща Фараго.

Отвесно: 1. Името на баскетболиста Маккейлъб. 2. Който служи като увод. 3. Тлъстина около червата на човек или животно. 4. Вид цвете. 5. Хълм, рът. 6. 9 и 30 буква в българската азбука. 8. Тенекеджия (сръб). 9. Индуриална област в Германия. 10. Възнаграждение за труд на лица от свободни професии (мн.ч.). 11. Област в Индонезия. 12. Силен глас, зов, възглас (мн.ч.). 13. Ограда в края на стълби, балкон, мост и пр. 16. Известен албански писател (Исмаил). 18. 27 и 19 буква. 19. Фамилното име на известната сръбска фолк певица (Сашка). 20. Съд за поднасяне на сладко (мн.ч.). 21. Калугер, монах. 22. Името на баскетболиста Кукоч. 23. Уред за измерване на тежест (сръб.). 25. Инициалите на артиста Алигрудич. 27. Река в Австрия. 28. Инициалите на „Славей от Мърчайевци“.

Манчин рабуш

Рабуш

Бомбардуй ме нежно!

Здравейте, братстваджийе! Те йош малко па че дойде пролет и съга мож повише да се разоджуйемо, йер времето више не йе толкова студено. Зимуту горедоле прескърцамо, отоди си полъка...

Да ви право кажем мене ми тую зиму беше много студено, макар, реално погледнато, и да не беше много ладна. Скълца ме съглам. Я сам стар човек, кошчиняците остарели, хормоните се умъртвили и – йедва прескърца! Како че прекарам следекюту зиму – неznam. Учудил сам се! Короната, да чукнем у дърво, не ме вача.

Тия дни у чаршиюту пак видео старотога приятеля Перу Завалиюту. Израдува му се ко никигаш по-рано, ама не смея много близка да му приодим, йер, ко шо съм ви говорил по-рано, имаше корону. Съга каже да йе све наред, ама я, ли съм си бзнут откико съм се родил, пак си държим дистанцу од два-три метра. Чим Пера се занесе и ми се приближи, я га одма опоми-нъем: Пера, беге на два метра оди мене!

Я се произядуем на Перу, он се произядуе на мене, та ни лъкне. Развързамо тия пут йедну тему коя на некои од вас може и нема много да се допадне: Ко смо станули много себичан народ.

Пера, че рече:

- Абе, оцутра минъуем пред пекаруту, а оно народ се събрал ко на митинг и чека да дойде стар леб. Застадо да видим кво че буде ка дойде лебат и имао кво да видим: ка се „гладните“ закараше, па почеше да окаю и да се разправляю. Йедън ока на продавачкуту: „Мене ми остави 10“, другъи зева: „Не може на тебе 10, а за нас после да нема ни по йедън“... У йедън момент почеше да се чушкаю, подбуткую, та си помисли ко че се потепаю, ама, на срекъу, не се стиге до бой.

Я: - Е-е, Пера, народ кока йе станул много себичан, да не кажем – лош. Мойта бабичка ли залете със здравльето, па ману да излази навънка. Тия дни си стоим у дворат, а комшиите станули на улицуту и видим нещо погледкую къмто мене. Убаво чу, ко споминю името на бабичкуту, шушуличу, умърую се... У йедън момент, това много убаво чу, йедън комшия че рече на останите: „Ма, йега църкне, да се откачимо и од нъу!“ Не може никой да ме убеди, да това нейе рекъл за мойту бабичку. Я йесте да не дочувуйем добре, ама тия пут убаво чу, йер се комшията и не притесняваше дали че га чуйем или не, а виде се и по мимикуту и гестикулациюту. И айде съга буди паметан! Ка би, Пера, я тека нещо рекъл за бабичкуту на тога комшию? Никигаш! Какъв това народ станумо, ич не ми йе ясно.

Пера: - А мене па тия дни у чаршиюту срете йедно момче и ми рече: „Абе, ти си улезал навремето у нъивуту на бащу ми. Чушнул си каменъете у нащо, та си ни нъивуту омалил, а твойту си увеличил. Татко ми умре, не йе стел да се разправля с тебе за това, ама, да знайеш, да я нема да ти попушим. Каменъето, че бутнем къмто твойту нъиву, татко ми йе рекъл куде су правете медже, а ти де посмей да ги върчаш, па после че се разправлямо.“ Последнъото шо ми рече беше това: „За медже, че падаю главе!!!“

А я, завалия, незная у пръв момент кво да му одговорим. У шок бео. Несъм никигаш бутал каменъе. Откико знам за себе си, каменъете су си били там куде су и съга. Друго, я сам стар човек, да се залати млад муж такова нещо да ми каже и да ми прети, не бива, нали? Нейе людски.

Я: - А ти кво му рече, Пера?

Пера: - Па, кво да му кажем. Да се разправлям с нъега не ми беше у интерес. Шо да ми се дидза притисакат, па да уцървенеиет чучулят и да ми стане лоше, шо да ми се дидза шикъерат, па да се клюкам с лекове... Одго-

вори ми: Абе, дете, я никакви каменъе не съм мърдал. Ти работи това коие ти налага съвестта. Ако тебе за медже да ми падне глава, я нъивуту мож само да ти гъу поклоним. Да губим главу за медже, не ми пада на памет!

Я: - Шо га неси приявил у полициюту да ти прети?

Пера: - Ма, кой че се разправля? Усталом, тия човеци у полициюту имаю и по-битне ствари да решаваю, него ли с мене и с тога разбойника да се разправляю. А и кой више у Цариброд за нъиве че се потриша. Нъиве има колко очеш, ама нема више кой да ги работи.

ми дава, нема да знаем куде да се девам... Че будем готов!

Я: - Па на чию си страну?

Пера: - Абе, мани ме, нечу на тую тему да говорим, реко ти! Нека си се русите и украинците сами оправляю. Нас ни йеднуш бомбардоваше, та ни упропастише, па съга тебе много добре да водимо рачун кво говоримо и кво праимо... Требе малко дипломатски да се държимо.

Я: - Тека йе, прав си, ама, мене ми се чини да ни нас по-убаво бомбардуваше. Мислим, кока га русите малко попрекараше съга. Овия човеци, шо ни нас бомбардуваше, кока беоше по-нежни. Гачкаю йедну зраду, сруше гъу, а одма до тую зраду шо су гъу срушили друга зрада, а на нъу нища нейе. Стои си цела и читгава. Мене ми приличаше кока су торту резали на парчетия с остър нож.

Пера: - Мале-е-е, колко си бил неразбран човек, Манчо! Неколко пути ти реко да нечу да говорим на

Я: - Абе, Пера, поремети се народ кока у цел свет, а не само у нашият край. Те видиш ли кво се направи у Украину. Кой се йе надал да че брайкъа толко много да се закърве и да се потепаю.

Пера: - Ле-ле, мани, нечу да говорим на тую тему, видиш ли да стану опасно, па незнайе човек кво да каже, на чию страну да застане. Извини, Манчо, шо че ти това речем, ама, ти си голема гов...йедица, ютре че напишеш у рабушат кво смо говорили и че се разбере на чию страну сам бил у Украину, па че се найде некой да ми уведе санкциите, а я немогу да се потришам у тейе године, очу да си живеием миран живот, очу, ако може, и 100-уту годину да дочекам. Доста би ми било жената да разбере кво сам оратил, па после нема „мирку“ да

тую тему, а ти... Ау-у-у, съга се сети да тебе хитно да си идем дом, чека ме йедна неотложна работа... Айде, чао, Манчо!

И тека побеже Пера оди мене. Я се понасмея дека ми беше симпатичан. У сущини и я мислим ко нъега, ама ми беше мерак малко да га бзнем. Требе човек пръво да си води рачун за свойти интереси, а после да се интересуйе за другъи. У праву беше Пера. А това шо ми рече да сам голема гов...йедица..., па прав си йе. Ама, кво да праим, такъв сам си. Я да сам се родил за времето на Голи оток, одавна би завършил там да кълцам каменъе.

Айд, уздравлье, братстваджийе!